

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P.** so sídlom v Bratislave, P., X. Bratislava, IČO: X., právne zastúpený F., so sídlom v Bratislave, G., X. Bratislava, IČO: X., proti povinnej **M.**, nar. X., bytom V., X. V., **o vymoženie 266,88 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4Er/212/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 06. februára 2013, č. k. 2CoE/139/2012-61 a o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 06. februára 2013, č. k. 2CoE/139/2012-61, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 06. februára 2013, č. k. 2CoE/139/2012-61 v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania **z a s t a v u j e .**

II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa **z a m i e t a .**

III. Dovolanie oprávneného sa **o d m i e t a .**

IV. Oprávnený **j e p o v i n n ý** zaplatiť povinnej na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária J., náhradu trov dovolacieho konania vo výške 19,43 eur do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín uznesením č. k. 4Er/212/2008-17 z 21. 06. 2012 podľa § 57 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň rozhodol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovská doložka (obsiahnutá v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinnou – ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a zmluvou o spotrebiteľskom úvere), ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul (rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu) v predmetnom konaní napĺňa charakteristiku neprijateľnej zmluvnej podmienky, v dôsledku čoho je absolútne neplatná. Uvedená neplatnosť má za následok absenciu materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením zo 06. 02. 2013, č. k. 2CoE/139/2012-61 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil, potvrdil, vo výroku odvolaním nenapadnutom ponechal uznesenie súdu nedotknuté, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v prípade právneho vzťahu medzi oprávneným a povinnou išlo o vzťah spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať spotrebiteľské právne normy. Označená zmluva o úvere má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vykonal prieskum právomoci rozhodcovského súdu, ktorá bola založená rozhodcovskou doložkou uvedenou v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Odvolací súd bol toho názoru, že táto rozhodcovská doložka z hľadiska svojej formulácie napĺňa všetky kritéria neprijateľnej zmluvnej podmienky. Logickým dôsledkom je záver, podľa ktorého neplatná rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia, ktoré by následne mohlo byť spôsobilým exekučným titulom.

Čo sa týka návrhu oprávneného na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd nedospel k záveru, že by v prejednávanom prípade existovala potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieového práva na Súdny dvor Európskej únie, preto návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

- a) súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O. s. p.),
- b) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O. s. p.),
- c) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. e/ O. s. p.),
- d) súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.),
- e) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Na základe právnej argumentácie uvedenej v dovolaní oprávnený navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a keďže rovnakými vadami je postihnuté aj rozhodnutie prvostupňového súdu žiada, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil aj uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a v prípade úspechu bola oprávnenému priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Oprávnený tiež navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky v znení, aký je uvedený v dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Žiline zo 06. 02. 2013, sp. zn. 2CoE/139/2012 a to so zreteľom na uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený aj odvolanie v časti, ktorou dovolací súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., keď súd nesprávne interpretoval

a aplikoval ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť odvolaním výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Za týchto okolností je napadnuté rozhodnutie svojvoľné, arbitrárne, porušujúce jeho ústavné právo vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu oprávneného sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila povinná, ktorá s dovolaním oprávneného nesúhlasí a stotožňuje sa s rozhodnutiami odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa. Vo vyjadrení navrhla, aby dovolací súd dovolanie v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol a povinnej priznal náhradu trov konania. Právny zástupca si vo vyjadrení k dovolaniu vyčíslil trovy konania vo výške 128,98 eur (podanie vo veci samej – vyjadrenie k dovolaniu § 14 ods. 1 písm. b/ zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb – 121,17 eur + režijný paušál 7,81 eur, spolu 128,98 eur).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014, 3ECdo/235/2014, 3CoE/142/2014, 3ECdo/195/2014, 3CoE/116/2014, 3ECdo/188/2013, 3CoE/82/2013, 3ECdo/228/2013, 3CoE/80/2013, 3ECdo/238/2013, 3CoE/109/2013, 3ECdo/173/2013, 3CoE/39/2013, 3ECdo/167/2013, 4Cdo/34/2013, 2ECdo/148/2013, 4Cdo/56/2013, 5ECdo/210/2013, 5CoE/64/2013, 6ECdo/210/2013, 6CoE/85/2013, 7ECdo/30/2013, 7ECdo/266/2014, 8ECdo/205/2014, 8ECdo/179/2014, 5Oboer/105/2013, 5OboE/18/2013, 5Oboer/80/2013, 5OboE/6/2013, 5Oboer/90/2013, 5OboE/12/2013, 5Oboer/375/2013, 5OboE/160/2013, 5Oboer/336/2013, 5Oboer/251/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli

vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

V dovolacom konaní bola úspešná povinná, ktorej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Trovy dovolacieho konania predstavujú 1 úkon právnej služby (vyjadrenie) po 11,62 eur a 1 x režijný paušál po 7,81 eur podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 14 ods. 3 písm. b/ v spojení s § 14 ods. 8 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. celkom trovy odvolacieho konania v sume 19,43 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. marca 2015

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Helleschová